

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 45. Canones ab Abbone collecti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 995.

gruit, cum Festum Resurrectionis vigesima septima Martii fuit celebratum. Tertio loco tanquam abusum notat Abbo, etsi Jejunium Adventus quatuor Septimanis absolvi oporteret, huic tamen non nullos ante vigesimam septimam Novembris initium dare.

§. XLV.

Canones ab Abbone collecti.

Postquam hanc Apologiam obtulisset, Abbo Regibus Collectionem Canonum quoque inscripsit officia Regum & Subditorum continentem, ut nascentem Dominatum horum Principum, & Jura Ordinis Monastici, quem defendere iisdem incumberebat, firmaret. Illud exploratum, Regem Hugonem semper S. Benedicti Cultorem eximium extitisse, & Monachos paterne fovisse. Multa Monasteria a Canonicis Sæcularibus occupata & libertatem Abbates suos eligendi iisdem restituit. Collectio Canonum dividitur in Articulos quinquaginta duos, atque sequentia in iis notatu digna mihi visa.

* Avo üez.

Ecclesiæ Advocati * dicebantur Viri nobiles, quibus Episcopi vel Abbates agros Ecclesiarum suarum in feudum tradiderant, ea lege, ut eas tuerentur, & adversus aggressores defenderent. Abbo hujus rei originem refert desumptam

Art. 2.

ex

ex Conciliis Africæ, in quibus statutum fuerat, ab Imperatoribus petere Scholasticos, id est Advocatos, qui Ecclesiarum causas in Judiciis sæcularibus agerent, unde Ecclesiarum Defensores appellabantur. Ex quo autem Francorum Imperium occiderat, & undique hostes ingruerant, hujusmodi Defensores, sive Advocati Ecclesias solis armis tueri solebant, & Abbo conqueritur, Ecclesias ab illis, a quibus defendi deberent, expilari. *Bona Ecclesiastica, inquit, ab hostibus diripi patiuntur, & ne quidem verbis resistunt, sed postquam grassatores recesserunt, ipsi quæ supersunt consumunt, non Advocatorum, sed Dominorum more, agricolas ad extremam egestatem redigunt, Clericos monachosque pessime habent. Inde est, quod tot Ecclesias destructas, & collapsa videamus monasteria, quia complures cupiunt esse Advocati, ut hoc muniti prætextu majorem reddituum partem fventur.*

Ut probet, quam gravi obligatione Subditi Regibus fidem servare teneantur, auctoritatem quarti Concilii Tolentani affert, & cunctos viros militares officia sua docet. Affirmat, ob necessitatem in Legibus dispensandum esse, cuius rei exemplum adducit Episcoporum Translationes, quæ paulatim frequentius quam superiore tempore, fiebant. Non

Sæculum X.

A. C. 995.

Sup. lib.

XXII. §. 14.

Art. 4. 10.

Concil. Tol.

IV. c. ult.

Sup. lib.

XXXVIII.

§. 50.

art. 50. 51.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

Z z

ne-

Sæculum X. A.C. 995. art. 9. art. 28. &c. neglexit referre Canones prohibentes, ne Episcopi monasteria libera opprimerent, aut aliorum Episcoporum jura læderent. Item Canonum auctoritate ostendit, Clericos ad continentiam obligari. Textus S. Gregorii, aliorumque Sanctorum Patrum colligit de frequenti celebratione S. Sacrificii, de frequenti Communione, & dispositionibus ad recipiendum Sacramentum necessariis. In quibusdam locis, quæ affert, dicitur, non differri Communionem Monachis pœnitentibus præbendam, quod fieri solet, si alterius conditionis homines pœnitentiam subirent. Non nunquam Librum Legum, videlicet Novellas Justiniani, citat.

§. XLVI.

Joannis XV. obitus. Gregorius V. Papa.

vit. c. II. Abbo profectioe Romam suscepta, delecto comitum numero, quantus dignitati suæ congruebat, confirmationem privilegiorum Monasterii sui petiturus, Joannem XV. Papam adiit, quem nequam talem, qualem esse oportebat, habuit, sed avaritiæ macula fœdum, utpote cui omnia erant venalia. (*) Exhorruit

(*) Hæc Fleurius, sicut etiam Natalis Alexander